

едва стигнали на мѣстността *Киселицата* въ Габровския балканъ, получили извѣстие, че една силна потеря отъ 600 редовни войника и 400 башибузука е пратена отъ Търново по диритѣ имъ. Турцитѣ обаче не ги нападнали, тъй като се научили, че ужъ съ Х. Ставритѣ четници имало 10,000 Московци.

Четниците, изморени отъ осемдневния пжтъ (21-ий Юний 1852 г.), измокрени отъ проливнитѣ дъждове и гладни, разпрѣсватъ се по разни посоки при извѣстието за голѣмата турска сила. Много отъ заловенитѣ сж били избити или заточени. Х. Ставри се спасилъ съ байрактаря си Бочоолу Тодоръ.¹⁾

По тоя начинъ се осуетява единъ отъ най-сериознитѣ прѣдвѣстници на по-нататъшнитѣ Х. Димитрови възстания. Важното е, че поканата на сливенци да участвуватъ въ това „Търновско“ възстание не остава безъ огласъ. Събранитѣ отъ Сливенъ четници въ околнитѣ гори сж имали плана да се присѣдинятъ къмъ Х. Ставритѣ въ мѣстността *Бедекъ*. На пжтъ за тамъ тѣ били разбити при с. *Кортенъ*, съ войвода *Никола Аджема*. Тукъ е билъ и прочутия *Филипъ Тотю*, хванатъ отъ турцитѣ и затворенъ въ Сливенъ, дѣто слѣдъ седеммѣсечно лежане сполуча да избѣга съ свой другаръ въ Влашко. *Никола Аджема*, сжщо родомъ отъ Сливенъ, е билъ по-рано байрактаръ на Хитовъ и излиза като войвода надъ нѣколко души сливенски четника именно прѣзъ 1862 г. Слѣдъ сражението при Кортенъ, Хитовъ едва спасява живота си. Революционното движение прѣзъ това врѣме въ и около Сливенъ е било тъй сериозно, че за проучването му е билъ изпратенъ отъ Цариградъ специаленъ *Миредай-бей*.

Изпратенитѣ отъ Сърбия въ Сливенъ двама българи прѣзъ 1862 г., за които споменува Хитовъ въ своитѣ бѣлжжки, не сж други освѣнъ Х. Ставри и *Паскалевъ*.

¹⁾ Ср. Г ж бен ски, op. cit., 99 – 112; Димитровъ, op. cit., II 203; Побор.-Опълч IV-VI, 13-14. Имената на участвувалитѣ сливенци въ тоза възстание подъ знамето на Х. Ставри не се помнятъ; но фактъ е, че когато той заминалъ отъ Сливенъ безъ да чака намирането на П Хитовъ, защото денътъ на възстанието е билъ окончателно опрѣдѣленъ, отъ Сливенъ го послѣдвали мнозина сливенци. Когато Х. Ставри дошълъ въ Сливенъ, Хитовъ е билъ близо до Котелъ, въ мѣстността Дялъ, дѣто скритъ въ околнитѣ гори, е чакалъ цѣли петъ дена минаването на турската поща. Задачата му била да я обере и се сдобие съ срѣдства за готвеното прѣзъ тая година възстание. Пратенитѣ отъ Сливенъ да го намѣрятъ не можли, защото отъ Дяла, Хитовъ потегля прѣзъ Демиръ Капия за Търновско и тъкмо тамъ се научава, че възстанниците били разпрѣснати. Отъ думитѣ му излиза, че Сливенскитѣ възстаници се събрали на върха Българка при Сливенъ слѣдъ 21-ий Юний, сжщата година. Тѣхната задача е била да подигнатъ Сливенъ и изгорятъ турската махла и конаци, но Хитовъ ги разубѣдилъ.